

PARAULA DE BLOG

<http://lapanxadelbou.blogspot.com/>

Hi ha una poètica narració a 'El vertigen del trapezista' que porta per títol 'El barbes' on s'explica la retirada de l'estàtua d'un personatge local, del qual ja tothom desconeix la història, a causa de la remodelació d'una plaça de poble. La glòria local, fins i tot la glòria universal, són efímeres i fràgils, però sempre és més fàcil que et recordi algú, potser, en un indret petit que no pas en un de gran i més, suposadament, cosmopolita. He estat uns dies visitant Tarazona, ciutat molt bonica, i he dormit i esmorzat en un hotel on tenen un munt de documentació emmarcada sobre Raquel Meller (a la foto), de qui ja he parlat en moltes ocasions. És com un petit museu, un homenatge a l'artista, que va néixer en aquesta ciutat. Meller va créixer com a artista a Barcelona, va triomfar a París i a tot el món, i va morir a Barcelona, també, però els millors records i homenatges els hi ofereix, avui, la seva ciutat natal.*

AVUI

AVUI CRÍTICO JO

'Avui crítico jo' és l'espai a través del qual tots podeu exercir de crítics literaris de manera pública, tot i que en format sintètic, això sí. Cada setmana us proposarem un títol i publicarem en aquest suplement una selecció dels comentaris que ens envieu via web. És l'hora de dir-hi la vostra

Vols opinar?
www.avui.cat

A mi m'ha decebut. La vaig llegir d'una tirada, perquè en sóc una incondicional, però l'endemà ja no en recordava gairebé res. A mitja novel·la, l'autor abandona de mala manera l'única trama interessant que havia construït.
■ Lola C

És fluixíssima, barrejada i mal engiponada. Quin desmerit per a l'autor de les excel·lents *Llibre de les il·lusions* i *Bogeries de Brooklyn*.
■ Ton d'Ègara

Com a punt de partida per penetrar dins la dimensió extraliterària de l'escriptura i per emfatitzar el compromís de l'escriptor amb la realitat

que l'envolta o, paral·lelament, la seva evasió a mons ficticis en nom de la creació, doncs bé. Ara: com a entreteniment lúdic, t'agafa son.
■ El llegidor pecador

Quan li surt el poeta s'eleva com un dels grans. Auster és un dels que millor saben reflectir l'ocàs de la civilització, i encara més la dels Estats Units de l'actualitat.
■ Sara Montagut

Avorrit com la guia de tel·lèfons de Berga.
■ fracasadet

L'Auster està acabat, com el Roth i com tants altres novel·listes nord-americans que

<http://lexicografia.blogspot.com/>

Aquest estiu els sempre atents blocaires universitaris del *Bloc de Lletres* van descobrir una màquina lexicogràfica que respon al nom de *Lexicool*. Diuen ells, i diuen bé, que és "una espècie de guia i directori de diccionaris bilingües i multilingües en línia i de glossaris terminològics disponibles a internet". De fet, no és cap novetat, ja que funciona des del 2000, quan el lingüista i programador informàtic Sebastian Abbo, des de França, va emprendre la iniciativa de crear una eina útil per a lingüistes, traductors i intèrprets. Allò que fa que aquesta màquina sigui tan *cool* deu ser que recull enllaços a uns 6.000 diccionaris i glossaris (!). I molts en català (creiem que actualment uns 321 recursos lexicogràfics del *Lexicool* inclouen el català). Els usuaris poden informar de nous recursos, que són introduïts ràpidament i comprovats cada dos mesos. Diuen que reben més d'un milió de visites al mes.*

<http://vladimiramar.blogspot.com/>

Cada setembre, coincidint amb la tornada a l'escola, em ve a la memòria quan era nen, anys en què la il·lusió d'estrenar llibres per al nou curs era una de les poques coses extraordinàries de què gaudia. Recordo perfectament com els folrava perquè no es fessin malbé, recordo com els fullejava i em nequejava només de pensar en les noves coses que hauria d'aprendre.*

<http://sobrellibres.bloc.cat/>

Si primer vam anunciar fa uns dies que el transport sevillà oferirà un servei de préstec de llibres, ara descobrim (via *El ojo fisgón*) una nova idea per promocionar la literatura als transports públics, més concretament al metro de París. El resultat és la inserció d'anuncis de gran format sobre novetats editorials a les principals estacions suburbanes de la capital francesa. Com s'explica al bloc que es fa ressò de la iniciativa de l'editorial francesa Flammarion, és important promocionar els llibres "allà on són els lectors, i no només als punts de venda".*

Un home a les fosques

Paul Auster
Edicions 62

I LA SETMANA VINENT:
La ciutat cansada

Pere Calders
Edicions 62

s'han fet grans i només saben lloar les jovenetes i repetir els esquemes narratius. Aquesta obra la vaig llegir a contrapèl, perquè cada cop em resulta menys estimulants. No paga l'esforç. La decadència dels personatges és un reflex de la decadència narrativa.
■ Carla

A mi, que deixi històries sense tancar no em sap greu, penso que no cal que ens ho donin tot mastegat, que està bé haver de fer l'esforç de pensar una miqueta. Però en general no m'ha agradat. Té bons moments, perquè és l'Auster, però et deixa una sensació d'estafa.
■ Escuradents

ENTRE COMETES

"Viure els últims alès de la dictadura i després assaborir les primeres passes de la democràcia va ser com una benedicció, em va donar picardia"

Marina Rossell, cantant
AVUI

MIQUEL ANGLARILL

"El teatre ha estat maleït des dels seus orígens perquè era una amenaça per als bons costums: representa la vida humana"

Jean-Claude Carrière, actor i guionista. 'Nexus'

FRANCESC MELCION

"El turista cultural passa de moments d'amor i contemplació del més sublim a sentir-se atret per pràctiques del tot banals"

Lluís Bonet, gestor cultural
'Barcelona metròpolis'

PERE VIRGILI

"Les meves protagonistes són dones, perquè són millors que els homes des del paradís terrenal. La poma de l'arbre del bé i el mal era el fruit del saber i és la dona la que decideix menjar-se'l i apostar per la intel·ligència"

Antonio Gala, escriptor
'La Vanguardia'

CRISTINA CALDERER